

# РЕШЕНИЕ

№ 8080

гр. София, 30.12.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав**, в публично заседание на 12.12.2022 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Наталия Ангелова**

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **9550** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.145 и следващите от АПК във връзка с чл. 211 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Делото е образувано по жалба от Л. К. Г. с ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], чрез адв. М. от САК, срещу Заповед № 503з-8378/30.09.2022г., издадена от директора на СДВР, в частта, по т.2 от диспозитива, като се иска нейната отмяна, претендира се незаконосъобразност на заповедта, на основание, че не ставало ясно от текста какво е деянието, заради което е отстранена от длъжност и на базата на какви факти и обстоятелства е прието извършено нарушение на служебната дисциплина. Била нарушена презумпцията за невинност. Счита, че не е налице втората предвидена в закона предпоставка за отстраняването на служител от длъжност от ЗМВР - служебното положение на последния да би затруднило разкриването на обективната истина. В заповед № 503з - 8378/30.09.2022 г. на Директора на Столична дирекция на вътрешните работи - МВР ,с която по т.1 се разпорежда образуване на дисциплинарно производство против жалбоподателката и се установява едната от кумулативно предвидените предпоставки в ЗМВР, но нямало фактически съображения, които да удовлетворяват изискването за мотивираност на второто предпоставка, позовава се на Решение № 13522 от 12.12.2016 г. на ВАС по адм. д. № 12597/2015 г.. V отделение . Отделно от това се препятствала и възможността за съдебен контрол върху акта в тази част.

Ответникът - директорът на Столична дирекция на вътрешните работи, чрез юрк. Х., в

подробна писмена защита, която поддържа и в ход по същество, спори жалбата, като претендира законосъобразност на заповедта на всички основания. Иска то съда да постанови отхвърлянето ѝ. Претендира юрисконслутско възнаграждение.

По делото са приети доказателствата по административната преписка.

Административен съд София-град, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата преценка на заповедта в оспорената част по реда на чл.168 вр. чл.146 АПК, от фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта и редовността на жалбата установи следното:

Оспорената по делото част на заповедта - за временно отстраняване от длъжност по чл.214, ал.2 ЗМВР, подлежи на съдебно обжалване съгласно чл.211, пр.1 ЗМВР. Съгласно чл.211 ЗМВР, заповедите за дисциплинарни наказания се обжалват по реда на АПК. Следователно, оспорването пред съда е допустимо.

Предвид датата на заповедта и датата на жалбата - 05.10.2022г., то жалбата е подадена в срок.

По основателността на жалбата съдът приема следното:

Със Заповед № 503з-8378/30.09.2022 г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), в оспорената част по т. 2, с жалбоподателката Л. К. Г., е временно отстранена от длъжност и е разпоредено да ѝ бъдат иззети служебната карта, личния знак и служебното оръжие. Към така разпореденото по т.2 са относими следните посочени в заповедта основания - чл.214, ал.2 и чл.215, ал.1 ЗМВР.

С т.1 от диспозитива на заповедта срещу Л. К. Г. е било образувано дисциплинарно производство по чл. 207, ал. 1, т. 2 от ЗМВР за извършено от нея тежко нарушение на служебната дисциплина. Мотивите в заповедта, обусловили извода за дисциплинарното нарушение са следните:

1) При извършена проверка по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР, разпоредена със Заповед № 513з-8258/27.09.2022 г., било е констатирано, че на 25.09.2022 г., около 03:50 ч., е реализирано пътно-транспортно произшествие (ПТП) в [населено място], Софийски Околовръстен път, в района на № 196, с посока на движение от [улица] към [улица]. ПТП е възникнало между лек автомобил марка „П.“, с рег. [рег.номер на МПС] и лек автомобил марка „Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС]. Вследствие на ПТП са пострадали водача на лекия автомобил марка „Ф.“ и неговите спътници - лица от мъжки и женски пол, френски граждани. Лицето от мъжки пол е починало, а лицето от женски пол е с опасност за живота. По случая е образувано ДП № 11295/25.09.2022 г. по описа на СДВР за извършено деяние по чл. 343 от НК. Повдигнато е обвинение на водача на лек автомобил марка „П.“.

2) Установено било, че към момента на ПТП полицейски автомобил марка „Ш.“, модел „Р.“, се движи в локалната пътна лента на Околовръстен път, в посока [жк] и пристигайки на мястото на ПТП, същият дава заден ход, в обратна посока на движението, движейки се в локалния път, в посока [улица]. Установено е, че полицейският автомобил се движи дълго време в посока, обратна на реализираното ПТП. В полицейския автомобил са били в наряд като АП-630 служителите младши експерт Г. К. М. - командир на отделение и младши инспектор Л. К. Г. - старши полицай в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към

06 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи.

3) Във връзка с ПТП в електронните медии била отразена информация за неизпълнение на служебни задължения от служители на СДВР - не са предприели никакви действия за запазване на местопроизшествието и недопускане контакт на трети лица с един от участниците в произшествието.

Тези обстоятелства органът е квалифицирал като данни за нарушение на т. 15, 18, 19, 20, 24 и 76, б. в) от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в Министерството на вътрешните работи, представляващо нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, за което съгласно чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР е предвидено налагане на дисциплинарно наказание „Уволнение“.

Правните основания за издаване на Заповед № 513з-8378/30.09.2022 г., послужили на директора на СДВР да обвърже описаните факти с приложимите за случая норми са чл. 207, ал. 1, т. 2 и ал. 2, чл. 214, ал. 1, т. 1 и чл. 215, ал. 1 от ЗМВР, както и чл. 40, ал. 3, във вр. с ал. 1 и чл. 44, ал. 1 от Инструкция № 81213-877/06.07.2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР.

В заповедта също така е прието, че "характерът на извършеното дисциплинарно нарушение и обстоятелствата на неговото извършване, сочели на основание за временно отстраняване от длъжност на мл. инспектор Г.. Също органът е посочил, че служителят можело да се сдобие със служебна информация във връзка с воденото разследване и да получи достъп до лични данни и адрес ина свидетели по случая ,на които да окаже въздействие. Посоченото, наред с всички данни за характера на извършеното дисциплинарно нарушение, съдът възприема като мотиви на органа за отстраняването от длъжност.

За заеманата длъжност от комисар М. - директор на СДВР, е представена Заповед № 8121К-8940/20.07.2021г.

За заеманата длъжност от Л. К. Г. - старши полицай в група Охрана на обществения ред на сектор Охранителна полиция към 06 РУ - СДВР, е представена Заповед № 513з-1380/16.02.2021г. на директора на СДВР. Длъжността „старши полицай“ със специфично наименование „младши инспектор“ е младши изпълнителска длъжност, съгласно Класификатора на длъжностите в МВР.

Със заповед от 18.11.2022г. , на основание, че двумесечният срок по 214, ал.3 ЗМВР изтича на 30.11.2022г. е предложено този срок да бъде удължен, като т.2 от оспорената по делото заповед е изменена и срокът е удължен до 30.12.2022г. Тази заповед не е предмет на контрол от съда в производството по делото.

При така установеното по фактите, съдът формира следните правни изводи:

Както е посочено в жалбата, съгласно чл.214, ал.1 от ЗМВР „Държавен служител в МВР може да бъде временно отстранен от длъжност с писмена заповед в следните случаи: т.1. когато срещу него е образувано дисциплинарно производство по чл.207 и служебното му положение би затруднило разкриването на обективната истина; в този случай отстраняването се извършва от органа, образувал дисциплинарното производство.“ В чл.215. ал.1 от ЗМВР е предвидено, че при отстраняване от длъжност при условията на чл.214, ал.1, т.1 и ал.2. органът по чл.207. ал.1 разпорежда изземване на служебната карта, личния знак и служебното оръжие. В чл.207. ал.1 от ЗМВР са посочени органите, които с писмена заповед образуват дисциплинарното производство при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение от държавни служители по ЗМВР, сред които под т.2 са ръководителите на структурите по чл.37 - за държавните служители на младши изпълнителски длъжности.

Като ръководител на основна структура на МВР по чл.37, ал.1, т.1 от ЗМВР, Директорът на Столична дирекция на вътрешните работи при МВР несъмнено разполага с материалната компетентност, както да образува дисциплинарно производство, така и да издава писмена заповед, с която да отстранява временно от длъжност държавен служител в МВР при наличие на образувано против него производство по реда на чл.207 от ЗМВР.

Жалбоподателката е заемала длъжността, от която е отстранена с оспорената заповед.

Съдът намира за необосновани възраженията в жалбата, че не са изложени мотиви за отстраняването от длъжността, предвид обсъденото за съдържанието на заповедта, оспорената заповед е издадена при спазване на изискванията за писмена форма, за фактически и правни основания за издаването ѝ.

Оспорената заповед е и материалнозаконосъобразна.

Според твърденията в жалбата, не е налице втората кумулативно изискваща се предпоставка по чл. 214, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, без съмнение първата предпоставка - образувано дисциплинарно производство по чл. 207 е налице.

По условието "служебното му положение би затруднило разкриването на обективната истина" съдът намира за уставновено по делото, доколкото се касае не само за образувано дисциплинарно производство, но и досъебно производство за вмененото нарушение. Предвид характера на извършеното нарушение, което е предизвикало изключително негативни реакции в обществото, съдът приема за обосновани изводите, че при оставането ѝ на служба би могла да се сдобие със служебна информация във връзка с воденото разследване да получи данни за свидетели, на които да окаже въздействие. Не се отрича, че жалбоподателката, ако осъществява функциите на длъжността, би имала достъп и би могла да се снабди с такава информация. За да се предотврати всякаква възможност за въздействие на свидетели при воденото разследване, единственият начин е отстраняването от длъжност.

Предвид изложеното, съдът намира, че оспорената по делото заповед е законосъобразна по чл.146 АПК, жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

С оглед на този изход на делото и поради своевременно предявено искане за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение от ответника, такива следва да се присъдят в размерите по чл.78, ал.8 ГПК и в размер на 100лв., предвид липсата на изрична правна уредба по този въпрос в АПК вр. чл.143. Субсидиарно е приложима нормата на чл.78, ал.8 ГПК, която предвижда, че в полза на юридически лица се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт, а размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, който размер в конкретния случай следва да се определи на 100 лв., предвид, че предметът на делото не разкрива фактическа и правна сложност, предвидено в чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ.

На основание изложеното и чл.172, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата от Л. К. Г. с ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], срещу

Заповед № 503з-8378/30.09.2022г. , издадена от директора на Столична дирекция на вътрешните работи, в частта, по т.2 от диспозитива за отстраняването от длъжност.

ОСЪЖДА Л. К. Г. с ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място] ДА ЗАПЛАТИ по сметка на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 100 (сто) лева за разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: